

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 13. jūnijā iesniedza Tallinna Ringkonnakohus (Igaunija) – Eesti Pagar AS/Ettevõtłuse Arendamise Sihtasutus, Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium

(Lieta C-349/17)

(2017/C 269/17)

Tiesvedības valoda – igauņu

Iesniedzējtiesa

Tallinna Ringkonnakohus

Pamatlietas puses

Prasītāja: Eesti Pagar AS

Atbildētāji: Ettevõtłuse Arendamise Sihtasutus, Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium

Prejudiciālie jautājumi

- a) Vai Komisijas Regulas (EK) Nr. 800/2008⁽¹⁾, kas atzīst noteiktas atbalsta kategorijas par saderīgām ar kopējo tirgu, piemērojot Līguma 87. un 88. pantu (Vispārējā grupu atbrīvojuma regula), 8. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šīs tiesību normas izpratnē ir tikusi uzsāktas "projekta vai pasākuma" īstenošana, ja atbalstāmais pasākums, piemēram, ir iekārtas pirkums un ir ticis noslēgts pirkuma līgums par attiecīgo iekārtu? Vai dalībvalsts iestādes var vērtēt minētajā tiesību normā izvirzītā kritērija neizpildi, pamatojoties uz atkāpšanās no tāda līguma izmaksām, kas ir pretrunā stimulējošas ietekmes prasībai? Ja dalībvalsts iestādēm ir šādas pilnvaras, cik lielu tādu izmaksu gadījumā (procentos), kas rodas, atkāpjoties no līguma, ir jāpieņem, ka tās, raugoties no stimulējošas ietekmes prasības izpildes viedokļa, ir pietiekami nenozīmīgas?
- b) Vai dalībvalsts iestādei ir pienākums atgūt tās piešķirtu nelikumīgu atbalstu arī tad, ja Eiropas Komisija nav pieņēmusi attiecīgu lēmumu?
- c) Vai dalībvalsts iestāde, kas nolēmj piešķirt atbalstu – nepareizi pieņemot, ka runa ir par atbalstu, kas izpilda vispārējā grupu atbrīvojuma nosacījumus, lai gan tā patiesībā piešķir nelikumīgu atbalstu –, var radīt atbalsta saņēmējiem tiesisko palāvību? Vai, lai radītu saņēmējiem tiesisko palāvību, ir īpaši pietiek ar to, ka dalībvalsts iestāde, piešķirot nelikumīgo atbalstu, zina par apstākļiem, kuru dēļ uz atbalstu neattiecas vispārējais grupu atbrīvojums?

Ja uz iepriekšējo jautājumu tiek atbildēts apstiprinoši, vai ir savstarpēji jāizvērtē sabiedrības intereses un atsevišķas personas intereses? Vai saistībā ar attiecīgo izvērtējumu nozīme ir tam, vai Eiropas Komisija saistībā ar apstrīdēto atbalstu ir pieņēmusi lēmumu, ar kuru tā to ir atzinusi par nesaderīgu ar kopējo tirgu?

- d) Kāds noilguma termiņš ir jāievēro dalībvalsts iestādei, atgūstot nelikumīgu atbalstu? Vai tas ir 10 gadu termiņš atbilstoši laikposmam, pēc kura atbalsts atbilstoši Eiropas Savienības Padomes Regulas (EK) Nr. 659/1999⁽²⁾, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai, 1. un 15. pantam kļūst par pastāvošo atbalstu un vairs nevar tikt atgūts, vai arī četri gadi atbilstoši Eiropas Savienības Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 2988/95 par Eiropas Kopienų finanšu interešu aizsardzību 3. panta 1. punktam?

Kāds ir šādas atgūšanas juridiskais pamats, ja atbalsts tika piešķirts no struktūrfonda: Līguma par Eiropas Savienības darbību 108. panta 3. punkts vai arī Eiropas Savienības Padomes Regula (EK, Euratom) Nr. 2988/95⁽³⁾ par Eiropas Kopienų finanšu interešu aizsardzību?

- e) Ja dalībvalsts iestāde atgūst nelikumīgu atbalstu, vai tai šajā ziņā ir pienākums no saņēmēja pieprasīt procentus par atbalstu? Ja, jā, kādi noteikumi ir jāpiemēro procentu aprēķināšanai – tostarp saistībā ar procentu likmi un aprēķināšanas periodu?

⁽¹⁾ OV 2008, L 214, 3. lpp.

⁽²⁾ OV 1999, L 83, 1. lpp.

⁽³⁾ OV 1995, L 312, 1. lpp.